

POSLEDICE

postoji nesanica.

ne znam zašto
ali svaki put kada pokušam
da se razrešim tereta
susreće me dijagnoza

baštovani srca mi prilaze
i obrađuju
nedovršenu zemlju

ali u njihovim ustima moje telo ostaje
nepromenjeno

možda bi trebalo da im se pokorim

međutim
hemija se kreće sopstvenim tokovima
i razum tome nema šta da doda

sve ono
što sam od njega zahvatio
i dalje mu nedvosmisleno pripada

durbin
koji mi potom
dostavlja interpretacija
ne smanjuje razdaljinu
između subjekta
i napretka

za to vreme
potop se neodložno prikrada iskazima

tako da se ništa više
ne može imenovati

ima junaka
koji su se podičili njegovim pokrovom
postajući u potpunosti
pred-vidljivi
ali u odnosu sa drugim bogovima
granica stvarnosti ostaje
neprohodna

koliko je zaista
naše zaduženje.

uskoro više neću moći
da priuštim jezik.
nepoverenje
postepeno vodi ka slepilu
ali ni preterana bliskost
ne proizvodi razgovetan govor

dakle rvanje.
dakle izrael.

u potpunosti predan
kretanju među odeljenjima
ja pripremam pozorje
za pojavu samog bića

i ne oklevam
u neprestanom odlaganju
sopstva.

AUTOSTRADA

jezik pritiska.

svako se udavi

ili na zajednički način
nauči da pliva.

jednom se hladnoća uvlači
u kosti
drugom u postavu.

ima li načina
da se otarasimo tereta.

kada započneš
bič svesti udara po spoljašnjosti omotača.
potom
simulacija ne pomaže.

zato
moraš da odbaciš svaku
igračku
makaze
merdevine
i bilo šta slično.

jednako teško
je oblikovati stub od vode
ali na određenim temperaturama
nije nemoguće

(među kolibama kirune na primer).

poslepodne
ili uveče
dolaze redom nepoznati iskazi
i raspoređuju se po dnevnoj sobi.

neki podižu stopala na stolove
neki ostavljaju tragove po stilskom nameštaju
u svakom
čuči
po jedna iščezla staza koja vodi
prema kapeli sećanja

tamo se očevi takmiče
u dovikivanju opsecenosti jedan drugom
koje odjekuju
među istrošenim vitražima tradicije.

zato je presudno
biti hirurg
i preseći ove niti
tako da iskazi ostanu
netaknuti.

jezik pritiska
i žurba koja organizuje njegove zahteve
dovodi ruke do drhtanja

jedan pogrešan potez
i delo
kome bi pomogao da se rodi
imalo bi odmah preko stotinu godina
(za hod bi mu bile neophodne veštačke skele
a kroz čelo bi mu prolazila autostrada).

avangardisti su se radovali ovom napretku
što ne znači
da je njihova lokomotiva imala četvrtu brzinu.

nakon svega
voda se povlači
i
zamenjuju je
slobodno vreme
užas
ili praznina

koju ne umeš ni sa kim
da podeliš.

zajednica je uostalom problem
sa kojim se moraš suočavati svaki put
ispočetka.

PROBLEM

ulazim u svet
kao u ispražnjenu posudu

nisam stvar
ali mi ne bi škodilo da me odlože
za sutra.

ulovljeni u mrežu
postajemo mreža
u tome je zamisao ove zamke.

kada koračamo u krug
oblikujemo zenicu
koja nikome ne pripada.

prokleta želja
mogu da volim samo ono što me napušta.

roditelji mi daju čekić i dleto
kako bih oblikovao
čekić i dleto.

odakle da počnem.

govor nije neodložan.
kada napuštam jezik
ja ga želim.

ako na ulici vidim anđela –
od nas dvojice
ko je taj koji gleda.

nemam računicu
naprotiv
računica ima mene.

uprkos h.-ove analize
smatram da narod mora da preživi svoje poraze.

inače
nikada neće naučiti.

smešno je zapravo to sa učenjem
ali
sedeo sam dugo na času istorije
i nisam čuo nikoga
da se smeje.

gledaj:
hajde da rasklopimo makete čoveka
i da ih u velikim džakovima odvučemo
u fabrike za reciklažu.

sačuvaćemo prirodu
i obezbediti čitavo jedno pokolenje.

unutrašnjost organizma je ispunjena godišnjim dobima
i to je problem
bolje bi bilo da stvar počne
i da na tome ostane.